

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273,
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
Preot II Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888,
Secretar redacție Vasilica Onofrei, tel. 0741 706 602,
redactor_sef@yahoo.com
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru
susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile
culturale și filantropice ale parohiei, primim donații
în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450
deschis la Raiffeisen Bank Iași

**Programe gratuite pentru copii, elevi,
studenți și tineri organizate în parohia
noastră**

**Adresăm tuturor copiilor, elevilor, studenților,
tinerilor, precum și tuturor persoanelor
interesate, indiferent de vârstă, invitația de a se
înscris la următoarele activități:**

• CLUBUL DE ȘAH

• COR DE TINERET „PSALM” IN CADRUL
CURSULUI GRATUIT DE INTERPRETARE A
MUZICII RELIGIOASE CORALE

• MEDITAȚII LA MATEMATICĂ pentru elevi de
gimnaziu și liceu

• CURSURI gratuite de LIMBA ENGLEZĂ,

Condiții de înscriere și detalii:

• www.parohiatomacozma.ro
• tel. 0741 706 602 sau 0761 621 994
• e-mail/id messenger: redactor_sef@yahoo.com

BIBLIOTECA PAROHIALĂ

Delectează-te cu o carte nouă!

Citește și informează-te !

Prin Biblioteca Parohială vă punem la dispoziție o
gamă largă de cărți religioase și de cultură generală.

Program de funcționare:

Duminică, între orele 11.00-12.00

Persoane de contact:

*Alexandra Popa, tel. 0720 606 820,
petite_sourire@yahoo.com

*Irina Dănilă, tel. 0742 344 024,
irina_danila93@yahoo.com

Sfântul Teodosie de la Brazi - ocrotitorul Țării Vrancei

(continuare din prima pagină)

Sfântul Teodosie s-a născut probabil în ținutul Vrancei, în prima
jumătate a sec. al XVII-lea. Crescut într-o zonă cu o intensă viață
monahală, a fost atras de aceasta, intrând de tânăr în mănăstire, probabil
la Bogdana, jud. Bacău. La 7 octombrie 1814, egumenul Mănăstirii
Bogdana, Antonie, scria despre Dositei (Teodosie) ca era un "fiu
adevărat al acelei mănăstiri prin duhovniceasca naștere (călugăria) în
acest lăcaș". Având o cultură deosebită, tânărului monah i s-a încredințat
ascultarea de secretar la cancelaria mănăstirii. Mai târziu a fost numit
egumen, preocupându-se de reconstruirea acestui așezământ. În anul
1670 a fost hirotonit episcop de Rădăuți, iar în 1671, episcop de Roman.
Implicându-se în viața eparhiei sale, s-a îngrijit de consolidarea
lăcașurilor de cult (Soveja, Mera, Lepsa Buluc și Scânteia), întărirea
vieții duhovnicești și ajutorarea credincioșilor.

În anul 1674, din cauza luptelor dintre turci și polonezi,
domnitorul Ștefan Petriceicu și Mitropolitul Dosoftei au fost nevoiți să se
retragă în Polonia. Dumitrașcu Cantacuzino (1674-1675), impus de turci,
a cerut episcopilor să aleagă un nou mitropolit, pentru a-i legitima
domnia. El a ridicat în scaunul mitropolitan pe Teodosie, episcopul de
Roman, trecând peste voia lui. Mitropolitul Teodosie s-a pronunțat însă
curând împotriva domnitorului. El l-a condamnat pentru tolerarea
raidurilor turcești și tătare ce secătuiau resursele țării, provocând
instabilitate și sărăcie. Înfuriat, domnitorul Dumitrașcu l-a obligat să
renunțe la scaunul de mitropolit, după nici un an de păstorie, impunându-
i ca domiciliu forțat Mănăstirea Sfântul Sava din Iași. Dumitrașcu Vodă
fiind alungat, pe tron a urcat domnitorul Antonie Ruset (1675-1678), care
l-a reinstalat ca mitropolit pe Dosoftei. Acesta l-a eliberat pe Sfântul
Teodosie, permițându-i să se retragă în zona Țării de Jos.

După retragerea din scaunul de ierarh, Sfântul Teodosie a locuit
un timp la Focșani, apoi la Mănăstirea Bogdana, ca stareț. El s-a
preocupat de reconstruirea unor schituri și mănăstiri din zona natală:
Brazi, Troțușanu, Musinoaie. La Schitul Brazi, numit și Schitul de la
Cruce, a ridicat o nouă biserică (după 1676) și chilii, încredințând
păstoria monahilor egumenului Zaharia, ce viețuise un timp în Muntele
Athos. El a înzestrat schitul cu moșiile sale, lăsând prin testament
întreaga sa avere bisericii. În anul 1688, în timp ce se afla la Focșani, a
fost răpit și dus în Țara Românească. Aici a fost închis și chinuit timp de
10 săptămâni, fiind acuzat pe nedrept de partizanii fostului domnitor,
Dumitrașcu Vodă. Revenind în ținutul Vrancei, a continuat opera de
îngrijire și reconstrucție a încă trei schituri.

În toamna anului 1694, tătarii au năvălit din nou în Moldova. Ei
s-au îndreptat și spre Țara de Jos, jefuind tot ceea ce le stătea în cale.
Cunoscându-și mai înainte sfârșitul, Sfântul Teodosie a pus totul în
rânduială, pregătindu-se după cuviință. Ajungând și la schitul său o ceată
de tătari, aceștia i-au cerut să le predea avutul și obiectele de preț. Sfântul
Teodosie a refuzat, preferând să fie chinuit decât să le dea sfintele vase
spre profanare. A fost chinuit îndelung, iar în cele din urmă i s-a tăiat
capul. Astfel a trecut la cele veșnice ierarhul lui Hristos, agonisindu-și
cununa muceniciei. El a fost îngropat în grabă de niște credincioși,
moaștele sale fiind descoperite după aproape 150 de ani, în 1842.

Moaștele Sfântului Teodosie au fost așezate, la 6 mai 1842, într-
un mormânt nou, zidit în partea de nord a paraclisului subteran de la
Mănăstirea Brazi. La puțin timp, capul său a fost scos din mormânt și
așezat spre închinare în biserică, probabil tot de către starețul Dimitrie. El
a rămas în paraclisul subteran până la desființarea așezământului, în
1959, când a fost pus înapoi în mormânt. După redeschiderea mănăstirii,
în urma lucrărilor de restaurare, fosta stareță a așezământului, maica
Iustina, a redescoperit moaștele Sfântului Teodosie, la 20 martie 2000.
Sub paraclis s-a amenajat unul dintre primele lăcașuri de cult subterane,
numit și "Pestera", pe locul mormântului Sfântului Ierarh. Chipul Sfântului
Ierarh Mucenic Teodosie a fost pictat cu aureola la troiță de la intrarea în
mănăstire și în pridvorul Palatului episcopal.

Cei ce doresc să se închine moaștelor Sfântului Teodosie o pot
face și la Rădăuți. La 15 mai 2005 s-a sfințit, la Mănăstirea Bogdana,
paraclisul "Sfântului Leontie de la Rădăuți", a cărui construcție a început
în 2003. Cu acest prilej, au fost aduse în pelerinaj moaștele Sfântului
Ierarh Teodosie de la Mănăstirea Brazi, care a fost episcop de Rădăuți în
anul 1670.

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Miercuri, 22 septembrie:

**Sf. Ier. Mc. Teodosie de la
Mănăstirea Brazi**

Evangelhia duminicii

**Luarea Crucii și urmarea lui Hristos
(Marcu VIII, 34-38; IX, 1)**

34. Și chemând la Sine mulțimea, împreună cu ucenicii Săi, le-a zis:
Oricine voiește să vină după Mine să se lepede de sine, să-și ia crucea și
să- Mi urmeze Mie.

35. Căci cine va voi să-și scape sufletul îl va pierde, iar cine va pierde
sufletul său pentru Mine și pentru Evanghelie, acela îl va scăpa.

36. Căci ce-i folosește omului să câștige lumea întreagă, dacă-și pierde
sufletul ?

37. Sau ce ar putea să dea omul, în schimb, pentru sufletul său ?

38. Căci de cel ce se va rușina de Mine și de cuvintele Mele, în neamul
acesta desfrânat și păcătos, și Fiul Omului Se va rușina de el, când va
veni întru slava Tatălui Său cu sfinții îngeri.

1. Și le zicea lor: Adevărat grăiesc vouă că sunt unii, din cei ce stau aici,
care nu vor gusta moartea, până ce nu vor vedea împărăția lui
Dumnezeu, venind întru putere.

Duminica după Înălțarea Sfintei Cruci

Program liturgic săptămânal

◆ **Duminica, ora
18.00** — Paraclisul
Maicii Domnului

◆ **Vinerea, ora
18.00** - Taina
Sfântului Maslu

◆ **Sâmbăta, ora
18.00** — Slujba
Vecerniei

Sfântul Teodosie de la Brazi - ocrotitorul Țării Vrancei

Sfântul Ierarh Teodosie a
trăit în sec. al XVII-lea, într-un
timp foarte scurt urcând toate
treptele slujirii arhieresti . Exilat
inițial la Mănăstirea "Sf. Sava"
din Iași, s-a retras apoi în sudul
Moldovei. A primit moartea
mucenicească în 1694. Moaștele
sale au fost descoperite în 1842,
în curtea Mănăstirii Brazi,
ctitoria sa. Viața plină de
sfințenie, râvna pentru ctitorirea
de lăcașuri sfinte, preocuparea
pentru păstoriții săi, moartea sa
mucenicească și descoperirea
moaștelor sale l-au impus pe
Sfântul Ierarh Teodosie drept
sfânt în conștiința localnicilor,
fiind canonizat oficial în anul
2003. Sfântul Teodosie este
considerat ocrotitorul spiritual al
Țării Vrancei.

Slujba de proclamare a
canonizării a avut loc la 5
octombrie 2003 la Mănăstirea
Brazi-Panciu (județul Vrancea),
în prezența Prea Fericitului
Teoctist, a reprezentanților
autorităților centrale și locale, a
membriilor Sfântului Sinod și a
peste 10.000 de credincioși.

(continuare în ultima pagină)

Tipografia Croma Line, Adresa: STR. SOCOLA, Nr. 51-53
tipografii, materiale publicitare, producție
croma.line@yahoo.com, 0728 101 081

Crucea - stindardul vieții creștine

Sfânta Cruce este, pentru cei ce pier, nebunie, iar pentru noi, cei ce ne mântuim, este puterea lui Dumnezeu (I Cor. 1, 18). Pentru că Dumnezeu nu și-a propus să se adreseze înțelepciunii umane, minții noastre, ci Dumnezeu se adresează direct vieții noastre și această adresare pe care o face copleșește orice înțelepciune.

De aceea este scris că Dumnezeu a vădit nebună înțelepciunea acestei lumi. Ceea ce subliniază Sfântul Apostol Pavel prin aceste cuvinte, așa putea spune că este tocmai ceea ce ne interesează pe noi. Trăim într-o lume și o vreme în care parcă mai mult ca oricând suntem însetați de putere, dornici de putere, căutăm oameni puternici, ne agățăm speranțele de oameni puternici, acuzăm întotdeauna pe cei slabi, nu-i luăm în seamă. Iată, unde stă puterea: în Cruce! Pentru că, spunea același Sfânt Apostol Pavel (I Cor 1, 23-25) *Hristos Cel răstignit este pentru iudei sminteață. Pentru greci, pentru păgâni — nebunie. Numai pentru cei ce cred în El, chiar și răstignit, ni se înfățișează prin răstignirea Sa, puterea iubitoare a lui Dumnezeu, nemărginita putere a lui Dumnezeu.*

De aceea, atunci când ne referim la Sfânta Cruce, trebuie întotdeauna să ne gândim la nemărginita putere iubitoare a lui Dumnezeu. Pentru că Dumnezeu pe toate le biruie prin iubire. În conștiința noastră, s-a creat o anumită percepție a lui

Dumnezeu, bazată pe sentimentul fricii și aceasta poate un pic tributară educației noastre din copilărie: „Nu fă așa sau așa, pentru că te bate Doamne, Doamne”. Ceea ce ne înfățișează Crucea, este iubirea lui Dumnezeu. În Cruce, mai mult ca orice strălucește iubirea lui Dumnezeu. Iată pentru care motiv, semnul Sfintei Cruci, în variatele sale reprezentări, devine punctul central al manifestării de cult ortodox. Nu poți

să te rogi fără să te însemnezi cu semnul Sfintei Cruci, nu poți să ceri ceva lui Dumnezeu, fără să te însemnezi cu semnul Sfintei Cruci, nu poți să te gândești la ceva important în viața ta, fără să te însemni cu semnul Sfintei Cruci, nu poți să intri într-o biserică, fără să te însemnezi cu semnul Sfintei Cruci, nu poți să asculți o slujbă, fără a te însemna din când în când cu Sfânta Cruce, nu poți să-ți manifesti uimirea fără a face cruce, nu pomeni numele Sfintei Treimi și n i c i n u m e l e Mântuitorului nostru Iisus Hristos, fără a te însemna cu semnul Sfintei Cruci. Tocmai pentru că actul de cult

ortodox dovedește o dată în plus căci Crucea lui Hristos trebuie să fie și viața noastră, crucea vieții noastre. Crucea vieții și imitarea lui Hristos nu se referă la ceea ce, în mod firesc, ni se pare mai greu de purtat sau de suportat. Crucea lui Hristos se referă la a primi cu nădejde și mai cu seamă a suporta ceea ce ți se pare ca a fost adus asupra ta în mod nedrept. Pentru că și Hristos, chiar Fiu al lui Dumnezeu fiind, a pățit pe Cruce, fiind osândit la moarte în mod nedrept.

Pr. Mihai Mărgineanu

Pentru noi, Crucea este scară a suirii la cer îndată după desfacerea sufletului de trup, însă pe ea se suie doar cei ce s-au obișnuit să umble sub cruce în viața de acum

Domnul știa că fără cruce nu putem avea parte de mântuire, și ca atare a rânduit viața noastră în așa fel, încât clipă de clipă și din toate părțile suntem înconjurați de cruce. Ne rămâne de făcut numai un singur lucru... să luăm asupra-ne și să ne purtăm crucile așa cum trebuie. Va voi arăta care sunt crucile acestea, cum trebuie luate și purtate.

Cea dintâi cruce este această amară petrecere a noastră pe pământ, plină de necazuri, de lipsuri, de nemulțumiri, de boli și de tot felul de nevoi. Doar am fost zidiți pentru fericire, însă, călcând porunca, am fost surghiuniți din rai - și iată că ducem epitimia petrecerii vremelnice în această vale a plân-gerii și a tânguirilor... Nimeni nu este liber de această cruce, însă oricine are libertatea de a si-o otrăvi viața cu ea. Pentru ca aceasta din urmă să nu se întâmple, iată ce este de făcut... Trebuie să socotim că merităm starea aceasta și să li spunem Domnului sincer: „Nu merit ceva mai bun!"; după aceea trebuie să ne ocăram pe noi înșine, că suntem singurii vinovați de toate acestea și, în fine, să îndurăm cu seninătate toate necazurile. Numai umblând în felul acesta, sub această cruce, vom primi îndrăznire ca și după ieșirea din cele de aici să ne suim pe Cruce către cer.

Cea de-a doua cruce este alcătuită din toate slăbiciunile noastre, din toate simțămintele și dispozițiile nedrepte ale inimii noastre. Dumnezeu l-a făcut pe om drept, însă acesta, ascultând de sfatul șarpelui, a primit în sine sămân-ța răului, care a strămbat firea lui cea bună... nu a nimic-o, ci, altoindu-se pe ea, stă înaintea ei ca o sminteață și o ispită. Nimeni nu este slobod nici de această cruce, și cine nu știe cât de tulburătoare și de supărătoare este ea! Iată ce trebuie să facă cel care vrea să o întoarcă spre folosul său: să nu se lase târât de nici o pornire nedreaptă a inimii; dacă s-a lăsat târât fără voie, să se pocăiască și să ia din nou poziție de luptă împotriva patimilor. Orice refuzare a patimilor păcătoase, orice biruință asupra lor este un pas sub Cruce și pregătire

pentru suirea treptată de după moarte, pe Cruce, în rai.

Cea de-a treia cruce, altfel spus al treilea fel de cruce, este osteneala, pe care nu o putem ocoli, împreună nededespartit cu greutățile și răbdarea în îndeplinirea îndatoririlor ce stau asupra-ne. Nici un om nu este liber de îndatoriri - însă îndeplinirea acestora cere neapărat încordarea puterilor și statornicie sau, totuna, osteneală și răbdare... Astfel, răbdarea în împlinirea statornică a îndatoririlor cu care suntem însărcinați, dimpreună cu biruirea tuturor piedicilor legate de aceasta, alcătuieste crucea și, totodată, felul în care ne putem folosi de ea precum se cuvine. Ești tată sau mamă? Răbdă, îndeplinindu-ți îndatoririle de tată, de mamă... Ești judecător? Răbdă, îndeplinindu-ți îndatoririle de judecător conștiincios (despre cel lipsit de conștiință ce să mai vorbim... acela se spânzură singur pe cruce spre pierzare). Ești învățător? Fă-ți neobosit treaba de învățător... Ești negustor? Negustorește așa cum trebuie... Astfel, fiecare, îndeplinind îndatoririle legate de locul și tagma sa, se va întâlni cu răbdarea și osteneala - altfel spus cu crucea, pe care purtându-o cu seninătate va dobândi putere să urce neîmpiedicat la cer, pe Cruce, în viața de dincolo de mormânt.

Mai sunt o mulțime de alte cruci: crucea omorării cugetării deșarte, crucea răstignirii propriului plac, crucea lepădării de toate plăcerile sau, una peste alta, crucea lepădării de sine cu de-amănuntul; și, mai presus de toate, crucea dăruirii de sine lui Dumnezeu, când de la încredințarea în voia lui Dumnezeu amorțește în om orice frământare privitoare la rânduirea sorții sale vremelnice și a celei veșnice

Iată câte cruci! ... și asta nu este încă totul... De altfel, la ce bun să le înșirăm pe toate cu de-amănuntul?.. In ce privește rostul lor, nu e nevoie de vorbe multe - am arătat deja în ce stă el.

Purtând cu seninătate soarta ce ți-a fost dată și luptându-te bărbătește cu patimile și poftetele, mergi cu răbdare pe calea lucrurilor la care ești îndatorat, silindu-te să ajungi pe tărâmul lipsit de tulburare al hotărâte încredințări în voia lui Dumnezeu.

Sfântul Teofan Zăvorățul, *Predici*, Editura Sophia, București, pp. 184-185